

[Ernst B. Schmidt]

Nu er det jo sådan, at hvis man deltager i et fælles måltid, om jeg så må sige, kunne man så for at tilfredsstille alle jo tænke sig, at det bliver en form for biksemad. Og jeg mener sådan set, at man kan betegne dette forslag som biksemad, hvoraf Fremskridtspartiet altså har lovet at spise sin part.

Vi er meget bekymrede for en hel del af det, der ligger i forslaget. Man kan tænke sig, at der vil ske en forøget, ukontrolleret henkastning af affald. Det er i hvert fald ikke hensigtsmæssigt, hvis dette lovforslag fører til noget sådant, når man lægger store afgifter på.

Men jeg kan sige, at Fremskridtspartiet vil tage sin del af ansvaret for, at lovforslaget kommer igennem, og vi vil da se på, hvor meget vi kan få rettet i udvalget af det, som vi mener bør rettes.

Duetoft (CD):

Ja, også vi i CD vil se på tingene i udvalget. Vi har ikke så meget imod affaldsafgiften, specielt ikke fordi det jo fremgår, at det ikke er en overvældende belastning af boliger rundt omkring, men vi synes nu nok, at stigningen på råstofafgiften er ganske stor.

Vi vil gerne under udvalgsarbejdet for det første se, om kommunernes indvendinger mod forslagens hurtige gennemførelse er relevant.

Det andet, vi gerne vil se på i udvalget, er, hvilken virkning dette får for byggeriet, og hvordan råstofafgiften vil komme til at smitte af. Det er jo dog en stigning fra 20 mio. kr. til 200 mio. kr., vi taler om.

Det tredje, vi gerne vil kigge på, er, hvad ministeren faktisk vil bruge det her merprovenu til. Ministeren skriver jo, at det skal bruges til andre miljøforbedrende foranstaltninger, men det fremgår ikke særlig tydeligt nogen steder, hvad det er for nogle foranstaltninger, så det vil vi bruge natten til at kigge lidt på, men vi skal gøre det i positiv ånd og så vende tilbage med en melding ved anden behandling.

Glønborg (KRF):

Naturligvis er man altid betænkelig, når der lægges ekstra afgifter på noget, som vedrører vort erhvervsliv, der også skal konkurrere med udlandet. Men vi må jo erkende, at råstofafgiften i højeste grad vil ramme hjemmemarkedet, og det vil sige, at det er en udgift, som væltes over på os alle sammen som forbrugere, først og fremmest af byggeri.

Vi mener, at den størrelse, der er sat på afgiften, er sådan, at vi kan holde til det, at vi kan leve med det.

Affaldsafgiften tror vi også på vil have en adfærdsregulerende virkning, og derfor kan vi til slutte os den uden videre betænkelighed.

Men jeg har et meget stærkt kritikpunkt over for det her, og det er, at vi får det på så sent et tidspunkt.

Der er andre ordførere, der har sagt det, og jeg vil gerne sætte tre tykke, kraftige streger under det, at det er næsten ikke til at holde ud for de mennesker, der skal af med det her, at man får sådan noget i begyndelsen af december, og så skal det virke fra 1. januar 1990. Jeg er uforstående over for, at man ikke har kunnet forudse nødvendigheden af den slags ting noget tidligere, så det kunne have været forelagt for længe siden.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg skal takke for de jo i virkeligheden temmelig velvillige udsagn, der er kommet fra stort set alle ordførere. Det er jo en lidt bemærkelsesværdig dag, og jeg skal sige med det samme om det sene tidspunkt, som flere ordførere med rette har været inde på, at det er altså ikke forsvarligt. Det er for sent, og de, der har fulgt med i debatten, ved jo også, hvorfor lovforslaget delvis er blevet forsinket. Alligevel var det altså ønskværdigt at få det med i sammenhæng med finansloven, fordi det var nødvendigt at skabe en bedre økonomisk sammenhæng i finansloven.

Der er ingen undskyldninger for det. Det er for sent, det er fremsat. Det er ikke særlig godt, at der kun er 4 dage til at behandle det.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at grundlaget for det jo oprindeligt var en miljøafgiftslov, som så til gengæld har været forhandlet, og det er også et svar til fru Dorte Bennedsen, som har rejst spørgsmålet om kommunerne. Jeg er godt klar over, at datoen stadig væk er et problem, men det er faktisk ikke sådan, at lovforslaget ikke har været forhandlet med kommunerne, vil jeg bare sige. Det kan vi måske vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg så også sige til fru Dorte Bennedsen, at jeg er da helt enig i mine egne tidligere udsagn om hovsaløsninger, og derfor synes jeg naturligvis heller ikke, at det her passer ind i den større helhed. Jeg kan kun sige om det, at